

Rode Kruis(tocht) tegen vakbondsmilitanten (22.3.09)

Vorige vrijdag werden voor het Arbeidshof te Gent de eindpleidooien gehouden in het geding RK vs. Jurgen De Witte, ambulancier en militant van de Algemene Centrale (ABVV). Het RK wil deze (beschermde) militant ontslaan om dringende redenen, kreeg hiervoor niet de toelating van de Arbeidsrechtbank in St. Niklaas en ging in beroep bij het Arbeidshof. Een twintigtal vakbondsmilitanten van diverse RK afdelingen en een aantal vakbondssecretarissen kwamen Jurgen moreel ondersteunen. Uitspraak volgt op maandag 30 maart.

De zaak

Het RK roept als (zwaarwichtige) reden in dat Jurgen De Witte op 30 mei 2008 aanzienlijk te laat kwam om zijn werkplek, het ziekenhuis van Temse. Jurgen heeft dit nooit betwist. Hij werkt afwisselend in het ziekenhuis in Temse en in St Niklaas. Op die bewuste dag meldde hij zich per vergissing aan in St Niklaas. Daar aangekomen stelde hij met zijn collega's vast dat één ambulancier teveel aanwezig was. Eenmaal vaststond dat hij zich vergist had, begaf Jurgen zich onmiddellijk per wagen naar het ziekenhuis van Temse. waar door de Directie van het RK aangestelde personeelsleden zijn uur van aankomst registreerden.

De Arbeidsrechtbank van St Niklaas oordeelde dat ontslag als sanctie in dit geval buiten verhouding was en dat de getuigen van de directie tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen aflegden.

Voor het Arbeidshof in Gent pleitte de advocaat van het RK, dat de getuigen geen professionele waarnemers zijn en vroeg hij of het RK dan privédetectives moest inhuren om het gedrag van zijn personeel in de gaten te houden.

De context

In 2006 fuseren het Gemeentelijk Ziekenhuis van St Niklaas en Maria Middelaars in deze stad. Later treden ook de ziekenhuizen van Temse, Beveren en St Gillis tot de groep.

De dienst 100 van deze ziekenhuizen wordt voortaan bemand door personeel met twee verschillende statuten. Een deel behoudt zijn statuut van gemeenteambtenaar, de rest is contractueel personeel van het RK. Niet alleen het statuut maar ook de werkregeling is verschillend. De ambulanciers- gemeenteambtenaren werken in shiften van 12 uur, de RK ambulanciers in shiften van 8 uur.

In januari 2008 wil het RK de ambulancedienst reorganiseren. Essentieel element hierin is dat alle ambulanciers voortaan in 12 uur shiften zullen werken. De ambulanciers van het RK hebben hiertegen geen principieel bezwaar maar vragen als tegenprestatie dezelfde verloning. Het blijkt namelijk dat zij per maand 300 à 400 € minder verdienen dan de collega's met gemeentelijk statuut. Vanuit zijn rechtvaardigheidsgevoel werpt Jurgen De Witte zich op als woordvoerder van zijn collega's ambulanciers van het RK in St. Niklaas.

Dit wordt hem door de directie van het RK niet in dank afgenomen en hij wordt op het matje geroepen. Het wordt ook snel duidelijk dat zij van deze "lastpost" afwillen. Er wordt een dossier aangelegd en bepaalde personeelsleden krijgen de opdracht hem discreet in de gaten te houden.

Op 15 mei 2009 wordt Jurgen verkozen als opvolger in (de OR of in het Comité?) en op 30 mei meent de directie eindelijk het wapen gevonden te hebben om zich van Jurgen te ontdoen. Zij formuleert het voorstel om hem te ontslaan om dringende redenen. De procedure om dit door te voeren bij een beschermde werknemer wordt wel gevolgd. Het RK vraagt hiervoor toelating aan de

Arbeidsrechtbank.

Rode Kruis niet aan zijn proefstuk

Sinds 2007 heeft het RK zich (in verschillende lokale afdelingen) ontdaan van 5 militanten van het ABVV. Vóór Jurgen waren er drie en na zijn vertrek werd aan een (niet beschermd) militant die de syndicale fakkel van Jurgen overgenomen had, de vooropzeg uitbetaald.

De directie van het RK verdraagt duidelijk geen mondige personeelsleden en haalt alle truken uit de kast om zich van hen te ontdoen.

Syndicale rechten onder vuur

De laatste jaren zien wij een toegenomen patronaal offensief op de vakbondsrechten. Onlangs waren het vooral de juridische aanvallen op het recht om bij staking een piket aan de bedrijfspoort (bij Carrefour) te organiseren, die in het nieuws kwamen. Juridisch is het laatste woord hierover nog niet gezegd.

Wat syndicalisten ook zorgen baart zijn een aantal uitspraken van het Europees Hof over het recht om te staken en piketten te organiseren in conflicten waarbij Oost-Europese firma's met eigen (onderbetaald) personeel werkzaamheden verrichten in Zweden en Finland. Het Europees Vakverbond volgt dit met argusogen.

De laatste jaren werden een reeks delegees buiten gewerkt. Wij herinneren aan twee delegees van de papierfabriek in het Gentse (eind 2006) en aan Maria Vindevoghel op de Nationale Luchthaven in 2005. In haar geval werd het ontslag door de rechtbanken onterecht verklaard, maar kon de re-integratie niet afgedwongen worden, wat nog eens de tekortkomingen van de wet van 1991 op de bescherming van de verkozen vakbondsafgevaardigden blootlegde.

Dat solidariteit rendeert werd nog maar eens bewezen door de zaak van een BBTK afgevaardigde bij de Antwerpse zeter van de afvalverwerkingsfirma Veolia. De directie wou hem in 2006 afdanken wegens een zogezegd vervalst ziekteattest. De arbeidsrechtbank vond het ontslag onterecht. Daarop kondigden de vakbonden aan dat zij, indien het bedrijf in beroep zou gaan, alle Belgische zetels van de firma zouden platgelegd worden. De patroon koos eieren voor zijn geld en de delegee kon zijn werk en mandaat weer opnemen.

Een slotbemerking: elke vakbondsmilitant die afgedankt wordt of moegetergd het bedrijf verlaat betekent niet alleen een veldslag verloren voor de vakbond, maar is ook voor de betrokken militant een persoonlijk drama, niet alleen wegens het verlies aan inkomen, maar ook door de traumatische ervaring. De aanwezigheid van de collega's en van vakbondsmilitanten van binnen en buiten het bedrijf is in dergelijke situatie een hart onder de riem die ze best kunnen gebruiken.

De uitspraak in de zaak RK vs Jurgen De Witte gebeurt om maandag 30 maart om 9u30 op het Arbeidshof op de Brabantdam 33, 9000 Gent (complex Braempoot).

.

